

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4766/23
27.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужиоца “Raiffeisen bank” ад Београд, Ул. Ђорђа Станојевића број 16, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Игор Олујић, адвокат из Београда, Ул. Цара Душана број 2, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 25.09.2019. године и решења о исправци Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 22.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 22.05.2023. године.

ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 25.09.2019. године, исправљена решењем Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 22.05.2023. године, у ставу другом и трећем изреке.

УКИДА СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 25.09.2019. године исправљена решењем Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 22.05.2023. године, у ставу првом и четвртном изреке и предмет у том делу **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга по кредиту ... исплати износ од 887.512,33 динара, као и законску затезну камату на износ главног дуга од 754.543,91 динара, почев од 01.08.2014. године, па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 5.836,57 динара на име дуга по текућем рачуну са законском затезном каматом, почев од 01.09.2014. године, па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, укинута је решење о извршењу Основног суда у Бујановцу Ив 67/14 од 24.11.2014.

године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.467,00 динара у року од 8 дана од дана достављања писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

Побијаним решењем Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 22.05.2023. године исправљена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 2098/15 од 25.09.2019. године и то тако што у уводу пресуде, трећем реду, уместо речи "...", треба да стоји реч "АА", ставу првом изреке, други ред, уместо речи "...", треба да стоје речи "АА", у ставу другом изреке, други ред, уместо речи "...", треба да стоје речи "АА", док у преосталом делу пресуда остаје непромењена.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је у целисти, како то произилази из садржине жалбе, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужени је побијао и решење о исправци П 2098/15 од 22.05.2023. године из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност побијаних одлука на основу овлашћења из члана 386 и у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку-ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да жалба туженог изјављена против решења о исправци није основана, док је жалба туженог изјављена против пресуде делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Побијано решење о исправци је донето правилном применом одредбе члана 362 у вези члана 366 ЗПП, јер су истим исправљене очигледне омашке приликом писања личног имена туженог, на које је указано решењем Апелационог суда у Београду Гж 1292/23 од 16.03.2023. године, те је са изложеног, на основу овлашћења из члана 401 тачка 2 ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку дана 22.02.2005. године тужилац, као банка и тужени, као клијент, закључили су уговор о отварању и вођењу динарског текућег рачуна број ..., за пријем уплате и вршење плаћања у динарима, издавање и коришћење "Visa" електрон картице, коришћење електронских сервиса и канала дистрибуција услуга банке, као и да је уговор закључен на неодређено време. Дана 16.09.2011. године тужилац и тужени су закључили уговор о кредиту број ..., по ком уговору је туженом одобрен динарски кредит у износу од 782.403,32 динара, са роком отплате од 60 месеци. Чланом 3 наведеног уговора корисник кредита се обавезао да банци плаћа камату по променљивој каматној стопи, почев од дана пуштања кредита у течај. Дана 12.09.2014. године тужилац је туженом упутио опомену пред утужење, којом је обавестио туженог да по основу уговора о кредиту број ... на дан 12.09.2014. године дугује тужиоцу износ од 887.512,33 динара са законском затезном каматом, почев од 01.08.2014. године, а по основу уговора о отварању и вођењу динарског текућег рачуна број ... износ од 5.856,57 динара са законском

затезном каматом, почев од 01.09.2014. године, те га је позвао да доспели дуг измири у року од 3 дана уз напомену да ће у случају неизмирења дуга бити принуђен да своје потраживање остварује принудним, односно судским путем. Наведена опомена је послата туженом.

Према налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке Вукоте Кешелевића од 09.03.2017. године утврђено је да је сагласно уговорима о кредиту и вођењу динарског текућег рачуна и позајмицама, тужени обавезан да плати тужиоцу по закљученом уговору о кредиту број ... од 16.09.2011. године на име главног дуга износ од 887.512,33 динара, закључно са 31.07.2014. године са правом тужиоца на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи од 01.08.2014. године до датума коначне исплате, а по закљученом уговору о вођењу динарског текућег рачуна број ... од 22.02.2005. године утврђен је износ главног дуга од 5.836,57 динара закључно са 31.08.2014. године са правом тужиоца на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи од 01.09.2014. године до датума коначне исплате. Изјашњавајући се по примедбама пуномоћника туженог, вештак је у свом поднеску од 28.11.2017. године навео да је непобитно утврдио износе главног дуга по оба уговора. Образложио је да је главни дуг по уговору о кредиту ... од 16.09.2011. године у износу од 728.403,32 динара и камату од 16.09.2011. године до 31.07.2014. године, чиме је исказао укупан главни дуг у износу од 887.512,33 динара, укључивши све уплате туженог. Почев од 01.08.2014. године тужилац има право на обрачун законске затезне камате почев до дана коначне исплате. По уговору о вођењу динарског текућег рачуна ... од 22.02.2005. године, те одобрених позајмица у износу од 3.763.017,90 динара исказаних на обрачуну камата са датумима доспелости са примљеним уплатама на дан 31.08.2014. године, те враћања истог у износу од 3.757.182,33 динара вештак је утврдио салдо дуга од 5.836,57 динара укључивши све уплате туженог у списима предмета с напоменом да је званично писмено 16.02.2017. године тражио од пуномоћника да достави доказе о евентуалним новим уплатама туженог по оба уговора али одговор није добио. Из наведеног судски вештак је констатовао да по овом уговору главни дуг износи 5.836,57 динара с правом тужиоца на обрачун законске затезне камате од 01.09.2014. године до дана коначне исплате.

Изјашњавајући се по допису суда од 12.06.2018. године судски вештак је навео да је према подацима тужиоца за период од 19.09.2011. године до 21.08.2018. године, констатовао да је коректно и тачно обрачуната камата сагласно Уговору о предмету и приписана је главном дугу, па салдо потраживања тужиоца на дан 31.07.2014. године према кориснику АА по партији број ... износи 888.622,33 динара са правом на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи од 01.08.2014. године до коначне исплате. Посебно је истакао да је тужени задњу уплату у износу од 6.935,44 динара извршио дана 08.08.2013. године и да од тог датума закључно са 21.08.2018. године није извршио никаква плаћања. Неизмирена обавеза на име промета корисника на текућем рачуну према тужиоцу на дан 31.07.2014. године износи 6.183,07 динара са правом тужиоца на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи од 01.08.2014. године до коначне исплате.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које је првостепени суд у целости прихватио, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев тужиоца основан, јер тужени није у целости исплатио своје дуговање према тужиоцу, нити је сходно правилу о терету доказивања пружио суду одговарајући доказ из којег произилази

неоснованост прецизираног тужбеног захтева, сходно одредби члана 231 ЗПП.

Према налажењу Апелационог суда, одлука првостепеног суда садржана у ставу другом изреке је правилна, с обзиром да је донета на основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Вукоте Кешељевић од 09.03.2017. године, који је у свом налазу детаљно образложио да је по закљученом уговору о отварању и вођењу динарског текућег рачуна број ... од 22.02.2005. године утврђен износ главног дуга од 5.836,57 динара, закључно са 31.08.2014. године са правом тужиоца на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи од 01.09.2014. године до датума коначне исплате.

Међутим, према налажењу Апелационог суда правилност побијане одлуке у ставу првом изреке за сада се не може испитати, јер разлози побијане пресуде су противречни и нејасни, а постоји и противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини приложених доказа, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку на коју се жалбом туженог основано указује. Осим тога, због погрешне примене материјалног права ни чињенично стање није потпуно ни правилно утврђено.

Наиме, првостепени суд је обавезао туженог да тужиоцу на име дуга по кредиту ... исплати износ од 887.512,33 динара, као и законску затезну камату на износ главног дуга од 754.543,91 динар, почев од 01.08.2014. године, па до коначне исплате. У образложењу побијане пресуде првостепени суд образлаже да је своју одлуку засновао на налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке. Међутим, из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке не може се са сигурношћу утврдити колики је тачан износ главног дуга на који је обрачуната законска камата од 01.08.2014. године. С обзиром да у свом основном налазу вештак наводи да је по закљученом уговору о кредиту број ...на име главног дуга укупно дуговање 887.512,33 динара, закључно са 31.07.2014. године са правом тужиоца на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи, почев од 01.08.2014. године до датума коначне исплате. Из наведеног не произлази колики је износ главног дуга на који се обрачунава камата од 01.08.2014. године. Даље, у свом изјашњењу поводом примедби туженог од 28.11.2017. године судски вештак наводи да је непобитно утврдио износ главног дуга по уговору о кредиту у износу од 728.403,32 динара и камату од 16.09.2011. године до 31.07.2014. године, чиме је исказао укупан главни дуг у износу од 887.512,33 динара, укључивши све уплате туженог, а да од 01.08.2014. године тужилац има право на обрачун законске затезне камате до дана коначне исплате. Даље, у свом изјашњењу од 24.09.2018. године, поступајући по налогу П 2098/15 од 12.06.2018. године, судски вештак наводи да је од тужиоца затражио аналитичку картицу туженог, стари и аналитички план отплате и да је добио податке од 16.09.2011. године до 21.08.2018. године, па је након детаљне анализе и контроле добијених докумената дао мишљење да укупан дуг туженог износи 888.622,33 динара на дан 31.07.2014. године, са правом на обрачун законске затезне камате по пропорционалној методи од 01.08.2017. године до дана коначне исплате.

Из наведеног произилази да судски вештак није јасно определио тачан износ главног дуга на који се обрачунава законска затезна камата, почев од 01.08.2014. године, па до коначне исплате, па је самим тим је нејасно на који начин је првостепени

суд обавезао туженог на исплату главног дуга од 754.543,91 динара. Из наведеног разлога првостепена пресуда је у наведеном делу на основу члана 391 став 1 и 392 став 2 ЗПП у овом делу морала бити укинута.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртог изреке ожалбене пресуде, будући да зависи од коначног исхода спора и успеха међу странкама.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка на коју је указано овом одлуком, те ће поступити на начин на који је претходно указано, тако што ће наложити судском вештаку да се изјасни о тачном износу главног дуга на који тече законска затезна камата од 01.08.2014. године. Тек пошто поступи на наведени начин, првостепени суд ће бити у могућности да правилном применом правила о терету доказивања на основу правилне примене члана 277 и 279 ЗОО на потпуно и правилно утврђено чињенично стање донесе закониту и правилну одлуку за коју ће дати јасне и непротивречне разлоге, како би се њена правилност са сигурношћу могла испитати.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић